

Садівнича М. В.

<https://orcid.org/0000-0002-3943-7635>
Сумський державний університет

Лагута Ю. О.

<https://orcid.org/0009-0000-8194-5126>
Сумський державний університет

ОСОБЛИВОСТІ ВИСВІТЛЕННЯ ТЕМИ ВІЙСЬКОВОПОЛОНЕНИХ У РЕГІОНАЛЬНИХ ОНЛАЙН-МЕДІА ЯК ЕЛЕМЕНТ ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ РЕЗИЛЬЄНТНОСТІ (НА ПРИКЛАДІ СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ)

Статтю присвячено дослідженню особливостей висвітлення теми військовополонених у регіональних онлайн-медіа прикордонного регіону в умовах повномасштабної війни. У центрі уваги – співвідношення наративів травми й відновлення, редакційні підходи до висвітлення теми полону, а також роль медіа у формуванні інформаційної резильєнтності громади та мінімізації ризиків вторинної травматизації аудиторії. Актуальність дослідження зумовлена підвищеною суспільною чутливістю до проблеми полонених і зниклих безвісти в регіонах, що перебувають у зоні постійної безпекової напруги.

Методологічну основу становить якісний контент-аналіз журналістських матеріалів із фокусом на редакційні стратегії, наративні акценти та баланс між документуванням травматичного досвіду й висвітленням процесів реінтеграції звільнених військових.

Результати дослідження засвідчили, що регіональні медіа Сумщини переважно зосереджуються на фактах звільнення, правових механізмах підтримки та роз'ясненні алгоритмів дій для родин військових. Тема полону подається через призму правових механізмів, безпекових застережень і соціальних гарантій. При цьому військовополонені та їхні родини репрезентуються як активні учасники громади. У такий спосіб формується позитивно спрямований наратив, що сприяє локальній солідарності та зменшує ризики ретравматизації. Водночас у частині матеріалів домінує наратив травми, що акцентує на деталях перебування в полоні та фіксації воєнних злочинів. Процеси адаптації, внутрішньої трансформації та повернення до мирного життя майже не розкриваються. Зроблено висновок про необхідність збалансованого поєднання документування травматичного досвіду з етичним, нетравматичним сторітелінгом, орієнтованим на відновлення та соціальну інтеграцію. Такий підхід сприятиме зміцненню інформаційної стійкості громади та підготовці суспільства до прийняття звільнених із полону військових у мирному житті.

Ключові слова: військовополонені, медіатравмограмотність, інформаційна резильєнтність, онлайн-медіа, регіональні медіа, Сумщина, журналістика.

Постановка проблеми. Проблема висвітлення теми військовополонених є однією з надважливих у контексті об'єктивного відображення подій російсько-української війни. Історії перебування в полоні становлять значний суспільний інтерес, адже сприяють документуванню воєнних злочинів, формують доказову базу для міжнародної спільноти та виконують важливу функцію в інформаційному протистоянні. Водночас не менш значущим є завдання медіа щодо висвітлення про-

цесів повернення та реінтеграції звільнених осіб у цивільне життя, подолання соціальних бар'єрів між ветеранами та суспільством і формування культури підтримки як елементу інформаційної резильєнтності держави.

Водночас тематика військовополонених належить до категорії чутливих і травматичних, що потребують від журналістів високого рівня професійної підготовки, етичної відповідальності та усвідомлення психологічних наслідків публікацій.

Перед медіафахівцями постає комплекс проблемних питань: як правильно здійснювати комунікацію з людьми, котрі пережили полон, з урахуванням їхнього психологічного стану; як забезпечити баланс між правом суспільства на інформацію та принципом «не нашкодь»; як протидіяти маніпулятивним нарративам і пропагандистському використанню теми полону. З огляду на високу емоційну чутливість інформації про військовополонених, її вплив на родини військових, суспільну мораль і міжнародний імідж держави, особливого значення набуває впровадження принципів медіатравмограмотності та формування інформаційної резильєнтності аудиторії.

Актуальним у цьому контексті постає дослідження особливостей висвітлення теми військовополонених регіональними медіа України, адже здебільшого героями таких матеріалів є місцеві мешканці певного регіону – колишні військовополонені та їхні сім'ї, відповідно аудиторія сприймає такі матеріали більш емоційно, прискіпливіше слідкує за розвитком подій та співпереживає героям. Редакції на місцях часто супроводжують процес очікування та повернення захисника, вибудовуючи тривалу стратегію підтримки родин та адаптації звільнених з російської неволі. Робота над такою темою вимагає від журналістів балансу між шокуючими фактами й безпекою та гідністю героя публікації.

Дослідження проведено в рамках реалізації НДР «Концепція медіатравмограмотності: формування теорії соціального ефекту та інформаційної резильєнтності» (номер державної реєстрації: 0126U001235).

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Хоча проблема висвітлення теми військовополонених у медіа є надзвичайно актуальною, особливо за умов воєнного стану, сучасні журналістикознавці описують її опосередковано. Зазначена тематика здебільшого розглядається як частина більш загальної проблеми, пов'язаної з війною. Зокрема, воєнні злочини та захист прав військовополонених у контексті аналізу висвітлення прав людини в українських медіа досліджує І. Фурса. Науковиця зазначає, що в центрі уваги перебувають умови утримання полонених українських військових. Також вказує на те, що медіа висвітлюють випадки нелюдського поводження, що викликає міжнародний резонанс [10, с. 261]. Досліджуючи особливості конфліктно-чутливого підходу до побудови комунікації з цивільними громадянами, ветеранами війни, а також військовими, які були звільнені з полону, А. Червінчук пише: «Світовий

досвід висвітлення збройних конфліктів продемонстрував, що все ж журналісти більше схильні інформувати про насилля, демонструвати насилля та констатувати його наслідки, ніж здійснювати аналіз причин воєнних дій чи відобразити досвід успішної адаптації героїв до звичного життя після пережитого травматичного досвіду» [12, с. 283]. Водночас дослідниця резюмує, що історії учасників війни мають розкривати аспекти, що «допоможуть аудиторії осягнути досвід людей, а також не повинні фокусуватися винятково на болісних, травматичних спогадах, тому варто зорієнтувати увагу на позитивному досвіді долання героями перешкод і пережитих травм» [12, с. 282].

Окремі аспекти роботи медійників із цією тематикою розглядаються в контексті чутливої або травмоінформованої журналістики. Принципи екологічного подання потенційно травматичної інформації у своєму дослідженні формулює Л. Найдьонова. Зазначає: «Роль медіа в забезпеченні обізнаності населення є провідною. Проте медіа можуть не лише виконувати свою роль у системі посттравматичного зцілення і профілактики психічного здоров'я, а й спричиняти додаткову травматизацію» [6, с. 177].

Академічна спільнота сходиться на думці, що робота з травматичними темами, особливо в час війни, вимагає серйозної підготовки та усвідомленого ставлення як до теми, так і до фінального медіапродукту. Зокрема, актуальність концепції травмоусвідомленої журналістики визначає О. Пінчук. Науковиця акцентує на необхідності впровадження продуктивних підходів, здатних мінімізувати ретравматизацію, забезпечувати захист гідності та безпеки постраждалих, а також тих, що сприяють підтриманню належного психологічного стану як самих медійників, так і аудиторії. Дослідниця зазначає: «Глибоке розуміння пережитого травмованою людиною поліпшує якість репортажів. Травматична обізнаність сприяє кращій взаємодії між журналістами і респондентами, а також дає змогу розповідати складніші та впливовіші історії» [7, с. 160].

Саме процес спілкування з героєм, який пережив певний травматичний досвід, зокрема, людиною, що повернулася з полону, привертає найбільше уваги науковців, котрі досліджують особливості роботи медійників із чутливими темами. Зокрема, П. Дворянин описуючи, особливості сензитивного інтерв'ю, вказує на те, що варто акцентувати на позитивному, а не на негативному емоційному навантаженні: «Саме тому важливо ставити співрозмовникам такі питання:

що допомогло їм вижити? Хто їх підтримував?» [1, с. 105]. Такий принцип є важливим і в роботі з колишніми військовополоненими, що допомагає вибудувати як розмову з героєм, так і медіа-матеріал на принципах людяності, підтримки та єдності. Увагу на етичні та професійні аспекти взаємодії журналістів із респондентами у своєму дослідженні звертає і науковиця С. Онуфрив. Учена переконана, що: «Психологічна стійкість журналістів, їхня компетентна та професійна робота можуть і повинні бути терапевтичним ресурсом для подолання травми війни в українському суспільстві» [15, с. 257].

Значущою проблемою у висвітленні теми ветеранів і звільнених із полону науковці вважають суспільний бар'єр між військовими та цивільними, що нерідко підкріплюють самі медіа. О. Пінчук пояснює: «Однак парадокс полягає в тому, що занадто часте використання термінів на кшталт «реінтеграція», «адаптація» та «проблеми ветеранів» викликає зворотний ефект. Тобто, активно висвітлюючи проблеми ветеранів, медійники ненавмисно підкреслюють їхню відмінність від решти суспільства» [7, с. 156]. Тож, важливо показувати ветерана повноцінним членом суспільства, з історією до війни та планами на майбутнє.

Рекомендації, як саме писати про полон, знаходимо і в матеріалах професійних об'єднань. Зокрема, рекомендації щодо того, як розповісти про полон, дають Інститут масової інформації [13; 14], Комісія з журналістської етики [8], Центр психічного здоров'я та реабілітації «Лісова поляна» при МОЗ України [5]. Загалом Рекомендації наголошують на зваженому підході до теми, збору інформації, належному висвітленні, повазі та турботі про безпеку героїв матеріалу, а також – ретельній перевірці фактів.

Окремої уваги потребують матеріали про військових, які наразі перебувають в полоні. Посилаючись на повідомлення від Координаційного штабу з питань поводження з військовополоненими [2], Комісія з журналістської етики зауважує, що матеріали про полонених не повинні містити фактів, що можуть зашкодити їм у неволі [8]. Натомість КЖЕ рекомендує більше спілкуватися з рідними та друзями людей, які перебувають у полоні, розпитувати про їхні думки та відчуття: «В обставинах широкомасштабної війни полоненим важливо знати, що на них чекають, що їх люблять і що їм вдячні. Так само це потрібно суспільству» [8].

Тож, висвітлення чутливих тем і травматичного контенту є невіддільною компонентою

роботи медіа під час війни. Журналісти не можуть обходити стороною важкі теми, оскільки саме вони розкривають події об'єктивної реальності та допомагають формувати інформаційну стійкість суспільства, що насамперед проявляється у вмінні відрізнити правду від вигадки та розумінні справжньої картини подій. Натомість, звертаючись до чутливих і травматичних тем, журналісти мають розуміти можливі наслідки поширення такого контенту, зокрема – впливу, який він справляє на ментальний стан споживачів. Робота з травматичними темами вимагає серйозної підготовки та усвідомленого підходу. Документування воєнних злочинів не має перетворюватися на травматизацію суспільства, натомість – сприяти формуванню інформаційної стійкості та відображати об'єктивну реальність.

Постановка завдання. Мета статті – на прикладі матеріалів регіональних онлайн-медіа Сумщини («Кордон.Медіа», «Суспільне Суми» та «Цукр») окреслити особливості висвітлення теми полону, проаналізувати співвідношення наративів травми й відновлення в журналістських матеріалах та з'ясувати їхній потенціал у формуванні інформаційної резильєнтності, мінімізації ризиків вторинної травматизації та підготовки суспільства до реінтеграції звільнених із полону військовослужбовців.

Виклад основного матеріалу. Сумщина – прикордонний регіон, що одним із перших зустрів російську навалу в 2022 році. Частина території області була окупована, а саме місто Суми більше місяця перебувало в оточенні. Тож, регіональним медіа, як і самим мешканцям Сумщини, довелося побачити війну зблизька. Наразі майже по всьому кордону області відбуваються бойові дії. Відповідно, висвітлення воєнних реалій посідає ключове місце серед інших тематичних спрямувань, і майже все, що відбувається в регіоні, подається «крізь призму війни».

Для порівняння особливостей роботи з темою військовополонених ми обрали три онлайн-медіа, що висвітлюють події на території Сумщини: «Кордон.Медіа», «Цукр» та «Суспільне Суми». Аналіз журналістських матеріалів здійснювався за період – із січня 2025 року до січня 2026.

Онлайн-видання «Кордон.Медіа» працює на території Сумської області з 2023 року. «Медіа про людей і території на межі цивілізації», – так позиціонує себе видання [3], відповідно – тема життя на кордоні з ворогом під час війни є провідною. У 2025 році медіа опублікувало 21 матеріал, у яких порушується тема військовополонених. Пере-

важно це новини про звільнення жителів регіону з російського полону, проте є й кілька матеріалів про окремі аспекти теми полону. Зокрема, матеріал «Зниклі безвісти військові: чому не варто шукати їх у соцмережах» (17.02.2025), у якому роз'яснюється небезпека публікації персональних даних і фото військових із зазначенням підрозділів. Автори наголошують, що така інформація може бути використана ворогом для ідентифікації захисників або шантажу їхніх родин. У тексті також порушено проблему шахрайства, коли близьким зниклих пропонують «інформацію» за гроші. Залучення коментаря профільної фахівчині МВС посилює довіру до матеріалу та додає йому експертності. Важливо, що публікація містить не лише констатацію ризиків, а й конкретні алгоритми дій і перелік офіційних контактів, що дозволяє розглядати її як приклад журналістики рішень. Подібний підхід простежується і в матеріалі «Виплати родинам військовополонених та зниклих безвісти: платитимуть лише частину коштів» (01.02.2025), де оперативно роз'яснюються новації нормативної бази. Чітке пояснення механізмів нарахування коштів сприяє зниженню соціальної напруги, мінімізує ризики дезінформації та підвищує довіру до державних інституцій. Такий контент має прикладний характер і спрямований на формування інформаційної стійкості регіону, який перебуває в умовах постійної безпекової напруги.

Пояснювальні тексти виконують не лише інформативну, а й частково терапевтичну функцію, зменшуючи тривожність аудиторії та спрямовуючи її до зважених дій. Водночас аналіз контенту свідчить про дистанційованість редакції від персоналізованого висвітлення теми полону. Матеріали зосереджені переважно на фактажі та роз'ясненнях, тоді як історії адаптації звільнених військових або їхній досвід пережитого практично відсутні. Така стратегія має подвійний ефект: з одного боку, вона мінімізує ризики вторинної травматизації та етичних порушень, з іншого – створює відчуття відчуження від проблеми й обмежує можливості формування емпатії та глибшого суспільного розуміння потреб ветеранів. Перспективним видається поєднання обережного, нетравматичного сторітелінгу з уже наявною практикою роз'яснювальних матеріалів, що дозволило б посилити інформаційну стійкість регіону без експлуатації травматичного досвіду.

Сумське медіа «Цукр» – «це онлайн-журнал, що розповідає про людей та речі, які роблять Суми місцем сили» [11]. У висвітленні теми військовополонених видання дотримується під-

ходів конструктивної журналістики та свідомо мінімізує акцент на травматичних аспектах полону. У 2025 році на сайті з'явилося 14 новинних матеріалів і один лонгрід, у яких згадуються полонені. Публікації здебільшого стосуються фактів звільнення, громадських акцій або встановлення інформаційних терміналів. У такий спосіб редакція фокусується на подіях повернення та підтримки, залишаючи поза увагою деталі перебування в полоні. Більшість текстів побудовані навколо факту й майже не містять персоналізованих історій. Матеріал «В Україні почався обмін полоненими. Хто із Сумщини повернувся додому (оновлюється)» (11.06.2025) демонструє роботу з динамічною інформацією. Позначка «оновлюється» в заголовку формує відчуття безперервності процесу та знижує ризики спекуляцій навколо «інсайдерських» даних. Водночас оновлення тривали лише протягом кількох днів, що могло створити в читача очікування повнішої картини. Структурно текст акцентує увагу на переліку підрозділів, де служили звільнені військові, тоді як персональні історії подані фрагментарно. Тим не менш, окремі короткі біографічні довідки, зокрема опис довоєнного життя захисників, сприяють персоналізації та формуванню локальної солідарності, адже повернений військовий постає як земляк і член громади. Більш глибоким є лонгрід «"Хочу кричати військовим: давайте близьким більше контактів своїх побратимів!" З якими проблемами стикаються сім'ї захисників і що вони хотіли б змінити» (03.10.2025). Текст побудований на реальних історіях матерів і дружин, містить рекомендації щодо комунікації в кризових ситуаціях та фактично виконує функцію інструкції. У цьому випадку медіа виступає посередником між переживаннями людей і державною системою, сприяючи формуванню інформаційної стійкості. Новина про встановлення сенсорного терміналу з інформацією про безвісти зниклих («У Сумах запрацював термінал з інформацією про безвісти зниклих, а на лавках з'явилися таблички-нагадування», 08.12.2025) підкреслює символічний вимір очікування та пам'яті, інтегруючи тему полону в міський простір. Загалом «Цукр» обирає стратегію поміркованого та позитивно орієнтованого висвітлення, зосереджуючись на поверненні, підтримці та соціальній активності родин. Такий підхід зменшує ризики ретравматизації й водночас сприяє формуванню локальної інформаційної резильєнтності, представляючи полонених і їхні сім'ї як активних членів спільноти, а не винятково як жертв війни.

Серед проаналізованих регіональних медіа найактивніше тему російського полону в 2025 році висвітлювало «Суспільне Суми» [9], на платформах цього медіа зафіксовано 54 згадки про українських військовополонених. Частина публікацій має формат коротких новин із зазначенням імені звільненого захисника, місця проживання та тривалості перебування в полоні. Водночас близько половини матеріалів становлять лонгріди, присвячені досвіду неволі, звільненню та поверненню до мирного життя. Такий обсяг свідчить про системність уваги редакції до теми та прагнення документувати воєнні злочини. Водночас аналіз змісту демонструє переважання нарративу травми над нарративом відновлення. Зокрема, у матеріалі «“Це було справжнє пекло”: Станіслав Боранов про вісім років російського полону» (01.10.2025) основну увагу зосереджено на деталях катувань, умовах утримання та фізичному виснаженні героя. Текст виконує функцію документування злочинів, однак майже не розкриває внутрішню трансформацію військового, його ресурси виживання та процес адаптації після звільнення. Позитивні аспекти – родина, підтримка побратимів, плани на майбутнє – подані фрагментарно, що зменшує баланс матеріалу. Подібна стратегія простежується й у публікації про прикордонника Миколу Ніколаєнка («“За кожен удар повинні були кричати «Спасибо!»»: військовий з Сумщини – про російський полон» (28.11.2025) де висвітлюються побут і приниження українців у російському полоні. Хоча наприкінці матеріалу й згадується життя захисника після звільнення, ця тема не отримує належного розвитку. Так само й у тексті про розвідника Анатолія Осуховського «“Лежали з приставленими до голів автоматами”»: військовослужбовець ССО розповів про втечу з російського полону» (08.10.2025), переважає опис небезпеки та травматичного досвіду, тоді як мотивація, цінності та плани героя залишаються поза фокусом.

Отже, редакційна політика «Суспільного Суми» орієнтована передусім на фіксацію фактів і свідчень про злочини, що є важливою складовою суспільної пам'яті. Проте домінування травматичного компоненту та мінімальна увага до реінтеграції звільнених військових обмежують потенціал формування соціальної резильєнтності. За відсутності балансу між документуванням болю та історіями відновлення такі тексти можуть спричинити вторинну травматизацію аудиторії й не повною мірою готувати суспільство до прийняття ветеранів у мирному житті.

Висновки. Висвітлення чутливих тем, зокрема питань, пов'язаних із військовополоненими є невіддільною компонентою роботи медіа під час війни. Такі матеріали відображають події об'єктивної реальності, сприяють подоланню соціальних бар'єрів між ветеранами та суспільством і формуванню культури підтримки. Натомість, звертаючись до чутливих і травматичних тем, журналісти мають розуміти можливі наслідки поширення такого контенту, зокрема – впливу, який він має на ментальний стан споживачів. Робота з травматичними темами вимагає серйозної підготовки та усвідомленого підходу. Документування воєнних злочинів не має перетворюватися на травматизацію суспільства, натомість – сприяти формуванню інформаційної стійкості.

Дослідження онлайн-медіа Сумщини показало, що медійники прикордоння не часто звертаються до теми військовополонених. Більшість матеріалів «Кордон.Медіа», «Цукр» висвітлюють повернення українських захисників із полону, публікують списки. Кілька з проаналізованих текстів дають практичні поради людям, які шукають своїх рідних, роз'яснення щодо комунікації в кризових ситуаціях. Тема полону подається через призму правових механізмів, безпекових застережень і соціальних гарантій. При цьому військовополонені та їхні родини репрезентуються як активні учасники громади. У такий спосіб формується позитивно спрямований нарратив, що сприяє локальній солідарності та зменшує ризики ретравматизації.

Найактивніше тему російського полону висвітлює «Суспільне Суми», лише це медіа звертається безпосередньо до історій звільнених із полону військових. Медіа реалізує модель документування травматичного досвіду. Значна частина матеріалів – це розгорнуті свідчення про умови утримання, катування та психологічний тиск. У фокусі перебуває фактаж воєнних злочинів, що виконує важливу меморіальну та правозахисну функцію. Водночас процеси адаптації, внутрішньої трансформації та реінтеграції звільнених військових представлені фрагментарно. Така стратегія посилює емоційну інтенсивність контенту, але обмежує репрезентацію позитивних сценаріїв повернення до мирного життя.

Отже, особливості висвітлення теми військовополонених у досліджених медіа варіюються, проте сукупність цих моделей відображає різні функції регіональної журналістики в умовах війни: інформування, підтримку громади та фіксацію злочинів, і водночас потребує більш збалансованого поєднання нарративів травми й відновлення.

Список літератури:

1. Дворянин П. Сенситивне інтерв'ю: переживання колективної травми війни. *Вісник Львівського університету*. Серія Журналістика. 2023. Випуск 52-53. С. 99–108. <http://dx.doi.org/10.30970/vjo.2023.52-53.11727>
2. Координаційний штаб з питань поводження з військовополоненими: публічне розповсюдження інформації про полонених може зашкодити процесу обміну. Будьте обачними. *Головне управління розвідки*. URL: <https://gur.gov.ua/content/koordinatsiynyy-shtab-z-pytan-povodzhennya-z-viyskovopolonenyumu-publichne-rozprovysyudzhennya-informatsiyi-pro-polonenykh-mozhe-zashkodyty-protseesu-obminu-budte-obachnymu> (дата звернення: 07.02.2026)
3. Кордон.Медіа. URL: <https://kordon.media/> (дата звернення: 07.02.2026)
4. Корнієвська А. Психологічні аспекти реінтеграції та реадптації військовослужбовців після звільнення з полону. *Габітус*. 2025. Т. 1, № 69. С. 156–159. <https://doi.org/10.32782/2663-5208>
5. Мельник Р. Журналістам дали поради, як правильно писати про людей, що пережили полон. *Детектор Медіа*. URL: <https://detector.media/infospace/article/227212/2024-05-22-zhurnalistam-daly-porady-yak-pravylnu-pysaty-pro-lyudey-shcho-perezhyly-polon/> (дата звернення: 07.02.2026)
6. Найдбонова, Л. А. Медіапсихологія війни як основа концептуальних трансформацій медіаосвіти: від медіатравми до травмаінформованих практик. *Проблеми політичної психології*. 2022, №12 (26). С. 173–197. <https://doi.org/10.33120/popp-Vol26-Year2022-109>
7. Пінчук О. Психоедукація для медіа щодо травмоусвідомленої та екологічної журналістики під час війни. *Проблеми політичної психології*. 2025, № 17(31). С. 152–166. <https://doi.org/10.33120/popp-Vol17-Year2025-200>
8. Рекомендації щодо висвітлення тем, пов'язаних із українськими полоненими. *Комісія з журналістської етики*. URL: <https://cje.org.ua/statements/shchodo-vysvitlennia-tem-pov-iazanykh-iz-ukrainskymu-polonenyumu/> (дата звернення: 07.02.2026)
9. Суспільне Суми <https://suspilne.media/sumy/> (дата звернення: 07.02.2026)
10. Фурса І. З. Висвітлення прав людини в українських медіа: тенденції та проблеми. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського*. Серія: Філологія. Журналістика. 2024, т. 35 (74), № 6. С. 259–264. <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2024.6/41>
11. Цукр. URL: <https://cukr.city/> (дата звернення: 07.02.2026)
12. Червінчук А.О. Конфліктно-чутливий підхід до інтерв'ювання комбатантів і цивільного населення в умовах воєнного часу. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського*. Серія: Філологія. Журналістика. 2025, т. 36 (75), № 1, ч. 2. С. 282–286. <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2025.1.2/45>
13. Як говорити про полон: поради для журналістів на основі реальних історій. *Інститут масової інформації*. URL: <https://imi.org.ua/advice/yak-govoryty-pro-polon-porady-dlya-zhurnalistiv-na-osnovi-realnyh-istorij-i64135> (дата звернення: 07.02.2026)
14. Як розповідати про звільнення українців з російської неволі. Інститут масової інформації. URL: <https://imi.org.ua/advice/yak-rozprovidaty-pro-zvylnennya-ukrayintiv-z-rosijskoji-nevoli-i68908> (дата звернення: 07.02.2026)
15. Onufriv S. Peculiarity of journalistic communication with people who have experienced traumatic events. *Visn. Lviv. Univ., Ser. Zhurn.* 2025: 57; 250–260. <http://dx.doi.org/10.30970/vjo.2025.57.13310>

Sadivnycha M. V., Lahuta Yu. O. FEATURES OF COVERAGE OF THE TOPIC OF PRISONERS OF WAR IN REGIONAL ONLINE MEDIA AS AN ELEMENT OF BUILDING INFORMATION RESILIENCE (BASED ON THE EXAMPLE OF SUMY REGION)

The article is devoted to researching the peculiarities of covering the topic of war prisoners in regional online media in the border region in the context of full-scale war. The focus is on the relationship between narratives of trauma and recovery, editorial approaches to covering the topic of captivity, and the role of the media in shaping the community's informational resilience and minimizing the risks of secondary traumatization of the audience. The relevance of the study is due to increased public sensitivity to the issue of prisoners and missing persons in regions that are in a state of constant security tension.

The methodological basis is a qualitative content analysis of journalistic materials, focusing on editorial strategies, narrative emphases, and the balance between documenting traumatic experiences and covering the reintegration processes of released soldiers.

The study found out that regional media in the Sumy region mainly focus on the facts of dismissals, legal support mechanisms, and explanations of the algorithms for actions affecting military families. The topic of captivity is presented through the prism of legal mechanisms, security precautions, and social guarantees. At the same time, war prisoners and their families are presented as active members of the community. This

creates a positive narrative that promotes local solidarity and reduces the risk of retraumatisation. At the same time, the narrative of trauma dominates part of the materials, focusing on details of captivity and the recording of war crimes. The processes of adaptation, internal transformation, and return to peaceful life are hardly explored. It was concluded that there is a need for a balanced combination of documenting traumatic experiences with ethical, non-traumatic storytelling focused on recovery and social integration. This approach will help strengthen the community's information resilience and prepare society to accept military personnel released from captivity into peaceful life.

Keywords: *war prisoners, media trauma literacy, information resilience, online media, regional media, Sumy region, journalism*

Дата першого надходження статті до видання: 23.02.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 20.03.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 14.05.2026